

V Brně dne 21. listopadu 2006

Krajský soud v Brně
Rooseveltova 16
Brno 601 62

Žalobce: **Občanské sdružení Klidné Ivanovice**
se sídlem Hřebíčkova 12, 621 00 Brno, IČ: 269 82 765

zastoupen: **Ing. Šumbera, předsedou sdružení a pan**

Žalovaný: **Magistrát města Brna**
601 67 Brno, Malinovského náměstí 3
Odbor územního a stavebního řízení

Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu

Dvojmo

*Přílohy dle textu
SOP bude zaplacen na
výzvu*

I. Příslušnost soudu

Žalobce je občanským sdružením, které je registrováno u Ministerstva vnitra České republiky. Za žalobce je oprávněn jednat _____, předseda sdružení. Žalovaným je správní orgán, který je účastníkem řízení podle § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (*dále též jako „SŘS“*), tedy že žalovaným je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni.

Vzhledem ke skutečnosti, že předmětem tohoto sporu je žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, je dle § 7 odst. 1 SŘS dána **věcná příslušnost krajského soudu** jako soudu prvního stupně.

Místní příslušnost je v souladu s § 7 odst. 2 SŘS stanovena tak, že obecným soudem žalovaného je Krajský soud v Brně.

Důkaz: *Ověřená kopie stanov žalobce s registrační doložkou ministerstva vnitra*

II. Předcházející správní řízení, oprávněnost žaloby

Dne 19. května 2006 vydal Stavební úřad Úřadu městské části města Brna, Brno-Ivanovice (*dále též jako „stavební úřad“*) veřejnou vyhláškou územní rozhodnutí č. 127 pod **č.j. SÚ-695/05-UR-Kr.**, o umístění stavby „Obchodního centra Hobby Market Brno – Ivanovice“ mezi ulice Černoohorskou, Řečkovickou a Hradeckou a to na v rozhodnutí specifikovaných pozemcích v k.ú. Ivanovice.

Proti tomuto Územnímu rozhodnutí podal žalobce řádně a včas v zákonné lhůtě odvolání a to vedle dalších účastníků řízení a to: Nezávislého sociálně ekologického hnutí (NESEHNUTÍ) se sídlem Údolní 44, 602 00 Brno, Statutární město Brno, zastoupené starostkou MČ Brno-Ivanovice Mgr. Slavíkovou, Mácova 3, 621 00 Brno a dále vedle dalších 41 účastníků správního řízení – fyzických osob.

Dne 14. září 2006 vydal žalovaný rozhodnutí **č.j. OÚSŘ U 06/36072/1-140** formou veřejné vyhlášky, ve kterém rozhodl o odvolání ve věci k.ú. Ivanovice – umístění stavby „Obchodní centrum Hobby Market Brno – Ivanovice“ tak, že **Územní rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tj. Stavebního úřadu, Úřadu městské části města Brna, Brno-Ivanovice potvrdil.** (*dále též jako „Rozhodnutí o odvolání“*) Dále s ohledem k odvolání učiněného žalobcem **zamítl odvolání žalobce pro nepřipustnost a to z toho důvodu, že občanské sdružení Klidné Ivanovice nelze považovat za oprávněného účastníka správního řízení.**

Toto Rozhodnutí o odvolání nám jako účastníku řízení nebylo doručeno adresným podáním, jež by mohlo být převzato osobně oprávněným zástupcem sdružení a proto pro doručování platí ustanovení § 26 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (jelikož územní řízení bylo zahájeno přede dnem účinnosti zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů). Rozhodnutí tak bylo doručeno prostřednictvím úřední desky, kdy poslední den vyvěšení tohoto Rozhodnutí se má za den

doručení. Vzhledem k tomuto **Rozhodnutí o odvolání bylo vyvěšeno dne 20.9.2006. Den doručení je tedy den 5.10.2006.** Lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je zákonem stanovena v § 72 SŘS a to tak, že žalobu je možné podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení a proto tato zákonná lhůta pro podání žaloby trvá do 5. prosince 2006.

Proti tomuto Rozhodnutí o odvolání tedy podává žalobce žalobu podle § 65 an. SŘS a to v zákonné lhůtě podle § 72 SŘS.

Žaloba je dle § 68 SŘS přípustná, neboť žalobce, jak je uvedeno výše, vyčerpал všechny řádné opravné prostředky jež mu správní řízení poskytuje a nesplňuje ani jeden z dále uvedených bodů ustanovení § 68 SŘS.

Důkaz: Územní rozhodnutí ze dne 19. května 2006 č.j. SÚ-695/05-UR-Kr
Rozhodnut o odvolání ze dne 14. září 2006 č.j. OÚSŘ U 06/36072/1-140

III.

Žalobce jako účastník správního řízení

Zákon o ochraně přírody a krajiny stanoví v § 70 odst. 2 jako charakteristiku příslušných občanských sdružení **ochranu přírody a krajiny** a stanoví, že pokud tuto charakteristiku mají a pokud se jedná o **správní řízení při němž mohou být dotčeny zájmy ochrany a přírody** mohou se občanská sdružení v souladu s ustanovením § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody účastnit správního řízení a to v postavení jeho účastníka.

Jak bylo výše uvedeno odvolání učiněné žalobcem bylo žalovaným zamítnuto jako nepřipustné, jelikož žalovaný nepovažoval žalobce za oprávněného účastníka řízení. Toto tvrzení pak opřel o to, že žalobce jako občanské sdružení svou náplní činnosti nekoresponduje s § 2 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (*dále též jako „zákon o ochraně přírody a krajiny“*) a proto nemůže být účastníkem předmětného správního řízení. Toto rozhodnutí žalovaného je v rozporu se zákonem o ochraně přírody a krajiny.

Žalovaný odepírá **první** výše uvedenou **podmínku** pro účast žalobce v předmětném správním řízení, a to charakteristiku občanského sdružení, jež musí vyplývat ze stanov tohoto sdružení v podobě hlavního jejího **poslání chránit přírodu a krajinu** zcela účelově. Tato podmínka je totiž ze strany žalobce naplněna. Základním posláním a cílem žalobce je v souladu s jeho stanovami *zabránit nebo minimalizovat výstavbu průmyslových, dopravních a jinak znehodnocujících staveb kvalitu bydlení v Brně-Ivanovicích* přičemž toto jeho poslání spočívá v souladu s článkem III stanov žalobce v *podpoře zdravějšího životního prostředí v Brně-Ivanovicích* a mimo jiné dále i v *péči o zeleň*. Zákon o ochraně přírody a krajiny definuje krajinu v § 3 odst. 1 písm. k) jako *část zemského povrchu s charakteristickým reliéfem, tvořenou souborem funkčně propojených ekosystémů a civilizačními prvky což zcela jistě lokalita Brno-Ivanovice je, a to i s ohledem na citovanou formulaci – ...“a civilizační prvky.“* a tudíž ochrana této lokality je ochranou krajiny. Dále zákon o ochraně přírody a krajiny v § 2 odst. 2 písm. d) rozumí za ochranu přírody a krajiny i ochranu dřevin rostoucích mimo les, přičemž definice dřevin vyplývá nejenom z

ustanovení tohoto zákona - § 7 an., ale především z vyhlášky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. A proto je péče o zeleň, kterou má žalobce vytknutou v poslání své činnosti, tudíž i péči o dřeviny rostoucí mimo les (logicky ochranou), a proto i z tohoto důvodu je posláním žalobce ochrana přírody a krajiny. Nadbytečné je tak dále poukazovat i na jiné prostředky ochrany přírody a krajiny, jež vyplývají z demonstrativního výčtu § 2 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, které žalobce svým posláním naplňuje.

Žalobce dále zcela chybně interpretuje judikát Nejvyššího správního soudu ze dne 7. prosince 2005 č. SJS 825/2006 3 As 8/2005-118, kdy žalovaný ve svém Rozhodnutí o odvolání uvádí: „eventuelní vliv na složky životního prostředí chráněné zvláštními zákony, jako ovzduší, voda, hluk však neposuzují občanské sdružení, nýbrž orgány státní správy, jež se k umístění vyslovily kladně.“ A dále uvádí, že z tohoto důvodu nenaplnil žalobce **druhou podmínku** stanovenou v § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, a proto nemůže být účastníkem řízení. Tato podmínka však zní tak, že správní řízení specifikuje jako taková, při nichž **mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny**, a proto je zcela jedno zda-li se dotčené správní orgány vysloví tak, že zájmy dotčeny nebyly, jelikož podmínka vyslovená v ustanovení § 70 odst. 2 je toliko potenciální což jednoznačně vyplývá nejenom z § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, ale taktéž i z citovaného judikátu Nejvyššího správního soudu. V tomto případě, byly zcela jednoznačně zájmy chráněné zákonem o ochraně přírody a krajiny dotčeny a proto byla a je podmínka vyslovená v § 70 odst. 2 zcela naplněna.

Je tedy nade vší pochybnost zřejmé, že žalobce je občanské sdružení, jehož posláním je ochrana přírody a krajiny, přičemž toto poslání vyplývá z jeho stanov a dále, že správní řízení, z něhož byl neoprávněně Rozhodnutím o odvolání vyjmut, bylo správním řízením v němž jsou dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny.

Žalobce tak tím, že bylo zamítnuto jeho odvolání z důvodu, že „údajně“ nebyl účastníkem řízení, byl zkrácen na svých právech dle § 65 SŘS, a proto se touto žalobou domáhá, aby bylo Rozhodnutí o odvolání, jež je výše vymezeno, zrušeno.

IV.

Vady správního řízení

1. Napadené Rozhodnutí o odvolání potvrdilo Územní rozhodnutí, které má takové zásadní vady, že toto rozhodnutí zkracuje žalobce na jeho právech.
2. Za vady Územního rozhodnutí spatřujeme mimo jiné následující:
 - A) Z předložené projektové dokumentace je zřejmé, že **celková dotčená plocha převyšuje 10.000 m², neboť prodejní plochy jsou vydávány za plochy skladové** s čímž samozřejmě nekoresponduje skutečný a projektovou dokumentací deklarovaný počet parkovacích míst. Tato skutečnost je jednoznačně prokazatelná. **Nikde není řádně určeno kolik m² plochy připadá na jaký druh prodejny.** Počítáno je pouze s prodejní plochou nikoli s administrativními částmi budovy a s prodejně-skladovými prostory. Bezpochyby prodejna drive-in nemůže být považována za skladovou plochu (zde odkazujeme na konkrétní případ prodejny drive-in na ulici Heršpická, kde plocha drive-in je neoddiskovatelnou prodejní

plochou).

- B) Dle platného územního plánu pro město Brno jsou **přípustné pouze prodejní plochy do 5.000 m². Prodejní plochy do 10.000 m², jsou přípustné pouze podmíněně**, a žadatel o takovou stavbu **musí mít již pro územní řízení zpracovány podrobnou projektovou dokumentaci** zohledňující každý detail stavby včetně jejího provedení. Bez podrobné projektové dokumentace odsouhlasené všemi dotčenými orgány státní správy není možné vydat územní rozhodnutí. Prodejní plochy nad 10.000 m² jsou dle platného územního plánu nepřípustné zcela. V tomto případě i kdyby stavební úřad posuzoval prodejní plochu o výměře cca. 7.643 m² bez přilehlých prostor drive-in, měl vyzvat žadatele o územní rozhodnutí o předložení podrobné projektové dokumentace. Stavební úřad tak však neučinil, což považujeme za hrubou chybu, a naopak námítky vznesené účastníky přešel strohým vyjádřením o tom, že podrobnosti technického řešení, budou až dalším stupněm projektové dokumentace. Dle našeho mínění měla být podrobná projektová dokumentace předložena již do vydání územního rozhodnutí.
- C) Stavební úřad se dále procesně nevypořádal jednotlivě s každým podáním všech občanů, kdy stavební úřad připomínky jednotlivých účastníků zhodnotil jako hromadné podání, **a proto z územního rozhodnutí není jednoznačně patrné, kdo konkrétně byl přijat za účastníka územního řízení a kdo nikoli a proč a jak se stavební úřad vypořádal s konkrétními připomínkami občanů, které přivzal za účastníky.**
- D) V příslušné projektové dokumentaci je počítáno s **administrativními částmi budovy**, ačkoliv investorem nebyl do územního řízení předložen předpis **požadovaný radonový průzkum**. Tento průzkum požadujeme provést a výsledky doložit do územního řízení.
- E) Územní rozhodnutí se **vůbec nebo nedostatečně vypořádává** s odůvodněním námitek vznesených k **dopravnímu napojení prodejny a s tím souvisejícího řešení hluku a prašnosti** v souladu s ustanovením nařízení vlády č. 502/2000 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů.
- F) Územní rozhodnutí **nespecifikuje zeleň a protihlukovou stěnu** tak jak investor a žadatel (čili navrhovatel) o územní rozhodnutí přislíbil obyvatelům městské části Brno-Ivanovice. Nebyla doplněna specifikace druhu a množství ozelenění, přičemž s navrženými druhy listnatého porostu, tak jak je uvádí žadatel o územní rozhodnutí zásadně nesouhlasíme, neboť po více jak půl roku budou listnaté stromy holé, tedy účel odhlučnění a zachycení prachu nebudou po většinu roku splňovat. Z výše uvedených důvodů preferujeme jehličnaté osázení celého areálu. Stále trváme na uložení investorovi povinnosti vybudovat protihlukovou stěnu a uložení povinnosti vysázení jehličnatých stromů. O tyto by se měl majitel pozemků starat nejméně 3 roky, tak aby po tuto dobu byly uhynulé kusy dřevin plynule nahrazovány novou jehličnatou zelení.

K výše uvedeným bodům viz odborné vyjádření Ing. Arch. Běhala.

3. Za vady **Rozhodnutí o odvolání** spatřujeme mimo jiné následující:

V Rozhodnutí o odvolání žalovaný uvádí, že: „byla vypracována dokumentace pro

územní řízení na výstavbu OC Hobby Market, Brno-Ivanovice a dále, že při projednávání této dokumentace se vedení Městské části města Brna, Brno-Ivanovice rozhodlo vypsat anketu – průzkum názoru občanů, kterou provedli studenti Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně. Ankety se zúčastnilo dle údajů uvedených v odvolání podaném obcí 54,24% občanů Ivanovic starších osmnácti let, nesouhlas s výstavbou vyjádřilo 72,8% z tohoto počtu, což činí 39,5 % občanů Brno-Ivanovic. Tento počet není drtivou většinou občanů Ivanovic, jak je uvedeno v odvolání ke zdůvodnění nesouhlasu s výstavbou.“ Tento výrok žalovaného je opětovně zcela účelový a již ze své podstaty nedemokratický. Nezohledňuje zcela vůbec názor občanů městské části Brno-Ivanovice. Je pravdou, že tento **průzkum není v žádném případě právně závazný**, ale žalovaný nemůže poukazovat na to, že není směrodatným ukazatelem a taktéž nemůže tímto způsobem deformovat demokratický způsob hlasování. Pregnantním případem může být zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, který mimo jiné uvádí, že platnost místního referenda je pokud se jej účastní alespoň ½ oprávněných osob (dejme tomu občanů příslušné městské části starších 18ti let) a závaznost rozhodnutí v místním referendu nastává, pokud pro ně hlasovalo alespoň nadpoloviční většina oprávněných osob, které se místního referenda zúčastnili. V tomto případě, kdy se nejednalo o žádné místní referendum, nýbrž o sociologický průzkum, který nemá právní závaznost, je i přes to vidět na příkladu zákona o místním referendu, jakým způsobem funguje demokratické hlasování. V tomto případě byly naplněny obě podmínky. Průzkumu se zúčastnila nadpoloviční většina obyvatel městské části Brno-Ivanovice starších osmnácti let a taktéž nadpoloviční většina z těchto zúčastněných vyjádřila svůj nesouhlas s předmětnou výstavbou. A tudíž pokud by se jednalo např. právě o místní referendum, muselo by být rozhodnutí o zamítnutí výstavby přijato, protože místní referendum by bylo právně závazné. **Proto by měl žalovaný ve svých rozhodnutích tento většinový názor občanů městské části rozhodně respektovat a přihlížet k němu.**

V.

Odkladný účinek žaloby

Vzhledem k tomu, že podání této žaloby nemá odkladný účinek směrem k napadenému rozhodnutí, **podává tímto žalobce zároveň návrh v souladu s § 73 SŘS, aby soud svým usnesením přiznal žalobě odkladný účinek**, jelikož právní následky pravomocného napadeného rozhodnutí znamenají pro žalobce **nenahraditelnou újmu** spočívající v realizaci výstavby výše specifikovaného obchodního centra k němuž by mohlo být téměř okamžitě přikročeno, jelikož případnému stavebním povolení by „nebránily“ již žádné okolnosti. Přiznaný odkladný účinek žalobě bude **v souladu**, jak předpokládá ustanovení § 73 odst. 2 SŘS, **s veřejným zájmem**, který již zjistil dostatečně výše uvedený sociologický průzkum a **nedotkne se nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob.**

V.

Návrh ve věci samé

Na základě shora uvedeného žalobce navrhuje, aby shora nadepsaný soud vydal, kromě v článku V uvedeného usnesení, tento

R O Z S U D E K :

- 1) **Rozhodnutí Magistrátu města Brna – odboru územního a stavebního řízení, se sídlem Malinovského náměstí 3, 601 67 Brno ze dne 14. září 2006 č.j. OÚSR U 06/36072/1-140 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- 2) **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení do 3 dnů ode dne právní moci rozsudku.**

.....
předseda sdružen